

مشخصات حالت پایدار خاک‌های ماسه‌بی جنوب غربی تهران و ارزیابی استعداد روانگرایی در این خاک‌ها با استفاده از این مفاهیم

سید محسن حائری (دانشیار)

امیر حمیدی (دانشجوی دکترا)

دانشکده‌ی مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف

به منظور بررسی و تعیین استعداد روانگرایی و خصوصیات حالت پایدار خاک‌های ماسه‌بی بخشی از جنوب غربی تهران، مطالعات اکتشافی با تقسیم منطقه‌ی مزبور به نواحی با ابعاد 500×500 متر آغاز شد. برای شناسایی ژئوتکنیکی خاک، در هر ناحیه گمانه 1×2 متر حفر شد. در هر متر از عمق گمانه، با استفاده از نمونه‌کیر SPT یک نمونه از خاک، و در مجموع ۲۰ نمونه از ۱۰ ناحیه‌ی موردنظر، به آزمایشگاه منتقل شد. در آزمایشگاه، آزمایش‌های فیزیکی متعدد شامل دانه‌بندی^۱، تعیین درصد رطوبت در محل، حداقل نسبت تخلخل^۲ و حدакثر آن، جکالی ویژه و حدود اتربرگ^۳ بر روی نمونه‌ها انجام گرفت. با استفاده از نتایج به دست آمده از آزمایش SPT و آزمایش‌های آزمایشگاهی بیان شد. روانگرایی^۴ خاک بررسی، و ریزپهنه‌بندی برهمین اساس انجام شد.^[۱]

به موازات این مطالعات، تحقیقاتی نیز پیرامون خصوصیات حالت پایدار این خاک‌ها انجام شد. برای دستیابی به خاک کافی به منظور انجام این آزمایش‌ها، لایه‌های ماسه‌بی دارای دانه‌بندی مشابه مشخص شدند. سپس با انجام آزمایش‌های سه‌محوری تحکیم‌یافته‌ی زهکشی نشده^۵، رفتار حالت پایدار هر گروه از خاک‌های ماسه‌بی ارزیابی شد. با تعیین مقدار مقاومت پسماند، مرز حالت پایدار برای خاک ماسه‌بی هر گروه به دست آمد و با استفاده از نسبت تخلخل در محل، مقاومت بررسی حالت پایدار مربوط به تراکم محل محاسبه شد. در پیان، ضمن مقایسه‌ی مقاومت بررسی و تنشی‌های بررسی در خاک محل، ناشی از بارگذاری زمین‌لرزه‌بی با شتاب حدکثر $0.35g$ ، استعداد روانگرایی نمونه خاک‌های ماسه‌بی نیز ارزیابی شد.

مقدمه

ماسه‌بی در شرایط زهکشی نشده جلب کرد. در سال ۱۹۶۶، سید ولی با انجام آزمایش‌های تناوبی متعدد، نظریه‌ی تخلخل بحرانی را بررسی کردند و کارایی آن را به عنوان یک معیار کامل نامط矜 دانستند.^[۲] در سال ۱۹۷۵، کاسترو با توصیف و بررسی رفتار خاک‌های ماسه‌بی در شرایط حالت پایدار، دونوع رفتار مختلف تحت عنوان بازیافت مقاومت تناوبی^۶ و روانگرایی با رفتار جریانی^۷ را تعریف کرد.^[۳] در سال ۱۹۸۱، پولوس نیز ضمن بررسی مفاهیم روانگرایی، ساختار جریانی و شرایط ایجاد آن در بارگذاری خاک‌های ماسه‌بی تاکرنش‌های بالا را طی روتند تغییر شکل پایدار تعریف کرد.^[۴] همچنین در سال ۱۹۸۵، پولوس و کاسترو با استفاده از مفاهیم حالت پایدار، روش دیگری مبتنی بر تنشی^۸ حاصله از مطالعات آزمایشگاهی و استفاده از نتایج فیزیکی و مکانیکی خاک ارائه کردند.^[۵] ایشی هارا^۹ و حائزی و پتری^{۱۰} نیز عوامل مؤثر بر روانگرایی و نیز اثر ریزدانه بر خصوصیات حالت پایدار خاک‌های ماسه‌بی را ارزیابی و تجزیه و تحلیل کردند.

بخش وسیعی از خسارات واردہ از زمین‌لرزه، ناشی از مسائل مربوط به خاک و موقع نایابداری‌های مختلف در آن است. در میان پدیده‌های مختلف مربوط به خاک مبحث «روانگرایی خاک‌های ماسه‌بی در اثر زلزله» از اهمیت و جایگاه ویژه‌بی برخوردار است. در این پدیده، کاهش شدید مقاومت به همراه تغییر شکل‌های بزرگ و پیوسته در توده‌ی خاک، سبب ایجاد نایابداری و خرابی و در نهایت خسارات فراوان در سازه‌های مربوط به آن می‌شود.

برای اولین بار، در سال ۱۹۲۶، کاساگراند^{۱۱} با تعریف مفهوم نسبت تخلخل بحرانی، سازوکار و شرایط وقوع این پدیده را توصیف کرد.^[۱۲] در سال ۱۹۵۸ روسکو و همکارانش با استفاده از نتایج آزمایش‌های برشن ساده، این تعریف را گسترش داد و مطالعات پایه‌یی را در این زمینه بنادرد.^[۱۳] در سال ۱۹۶۴، خسارات فراوان ناشی از روانگرایی در زمین‌لرزه‌ی نیکاتای ژاپن و آلاسکای کانادا، توجه بسیاری از محققان را به پدیده‌ی روانگرایی و رفتار خاک‌های

گزارش‌های ژئوتکنیکی مربوط به آبرفت‌های جنوب غربی تهران است.^{۱۱۷} اما با توجه به نقشه‌ی قنات‌های شهر تهران که حاکی از وجود چند رشته‌قنات در ناحیه‌ی مورد مطالعه است، امکان بالاودن سطح آب زیرزمینی در این مناطق وجود دارد.^{۱۱۸}

با توجه به موارد فوق، منطقه‌ی مورد بررسی به نواحی با ابعاد 50×50 متر تقسیم‌بندی شد. در این تحقیق 10×10 ناحیه مورد بررسی قرار گرفت. در هر یک از این نواحی یک گمانه برای شناسایی ژئوتکنیکی خاک و تعیین تراز آب زیرزمینی حفر شد. در شکل ۱ تقسیم‌بندی منطقه‌ی مورد مطالعه، ترتیب حفر گمانه‌ها و محل حفاری‌ها مشخص شده است. هر یک از گمانه‌ها به عمق 20 متر است و در هر متر از حفاری علاوه بر ثبت عدد نفوذ استاندارد، با استفاده از نمونه‌گیر SPT از خاک نمونه‌برداری شده است. در ضمن سطح آب زیرزمینی نیز در صورت مشاهده تا عمق 20 متر در هر گمانه ثبت شده است.

مشخصات مصالح مورد آزمایش

پس از نمونه‌برداری از هر گمانه، به وسیله‌ی آزمایش‌های متعدد، خواص فیزیکی مصالح موجود در لایه‌های مختلف تعیین شد. برای تعیین مشخصات هر لایه، آزمایش‌های دانه‌بندی، چگالی و پرسه، حداقل نسبت تخلخل و حداکثر آن، درصد رطوبت و حدود اتربرگ انجام شد. به علت اخذ نمونه به وسیله‌ی نمونه‌گیر SPT، خاک به دست آمده از هر لایه کم و برای انجام چند آزمایش سه محوری کافی نبود. لذا لایه‌های مختلف از گمانه‌های متفاوت با دانه‌بندی مشابه تعیین شدند تا خاک کافی برای انجام آزمایش‌ها در دسترس باشد. به این ترتیب گروه‌هایی از مصالح ماسه‌بی که تفاوت دانه‌بندی آنها حداکثر 5% بود، تعیین شدند. با توجه به انجام آزمایش بر روی نمونه‌های 28 میلی‌متری، دانه‌های بزرگتر از اندازه الک 3 اینچ از دانه‌بندی حذف شدند. منحنی‌های دانه‌بندی مربوط به هر یک از چهار گروه مصالح مختلف مورد آزمایش که نشان‌دهنده اختلاف کم در دانه‌بندی لایه‌های ماسه‌بی اتخاذ شده برای هر دسته است، در شکل ۲ مشخصات فیزیکی مصالح و آزمایش‌های مربوطه در جدول‌های ۱ تا ۴ آمده است.

لازم به توضیح است که بعضی از آزمایش‌ها در تراکم موجود در محل، و برخی دیگر در تراکم متفاوت با تراکم لایه مورد نظر در شرایط موجود در محل، آزمایش شده‌اند. این عمل به‌منظور تعیین مرز حالت پایدار در محدوده‌ی مناسبی از نسبت تخلخل انجام شده است. تراکم در محل برای هر لایه براساس عدد نفوذ استاندارد و خصوصیات فیزیکی و با استفاده از روش گیبس و هولتز^{۱۱۹}

براساس تعامی این تحقیقات مشخصات عامل لرزه‌بی به همراه مشخصات فیزیکی و مکانیکی خاک از قبیل دانه‌بندی، تراکم نسبی، فشار همه‌جانبه و سابقه‌ی تنفس-کرنش از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر روانگرایی و رفتار حالت پایدار شناخته شد.

به علت بروز خسارات و مشکلات فراوان در اثر پدیده‌ی روانگرایی و گستردگی دامنه‌ی تخریب آن، بررسی و تعیین مناطق حساس به آن امری مهم و اجتناب‌ناپذیر است. به دلیل استقرار شهر تهران در منطقه‌ی زلزله‌خیز، و نیز موقعیت مهم اجتماعی، اقتصادی و سیاسی آن، بررسی استعداد روانگرایی خاک این شهر و شناخت مشخصات رفتاری آن گامی مؤثر در راستای ارائه‌ی راهکارهای مناسب برای جلوگیری از مشکلات و خسارات ناشی از این پدیده است. بررسی پدیده‌ی روانگرایی و ریزپهنه‌بندی منطقه‌ی مورد مطالعه با استفاده از نتایج آزمایش‌های صحرایی موضوع تحقیق دیگری است که نتایج آن در گزارش‌ها و مقالات دیگر آمده است.^{۱۲۰} در این نوشتار سعی شده است تا با استفاده از مفهوم حالت پایدار به عنوان یک روش آزمایشگاهی، مشخصات رفتاری خاک‌های ماسه‌بی و نیز استعداد روانگرایی در خاک قسمت‌هایی از جنوب غربی تهران بررسی شود.

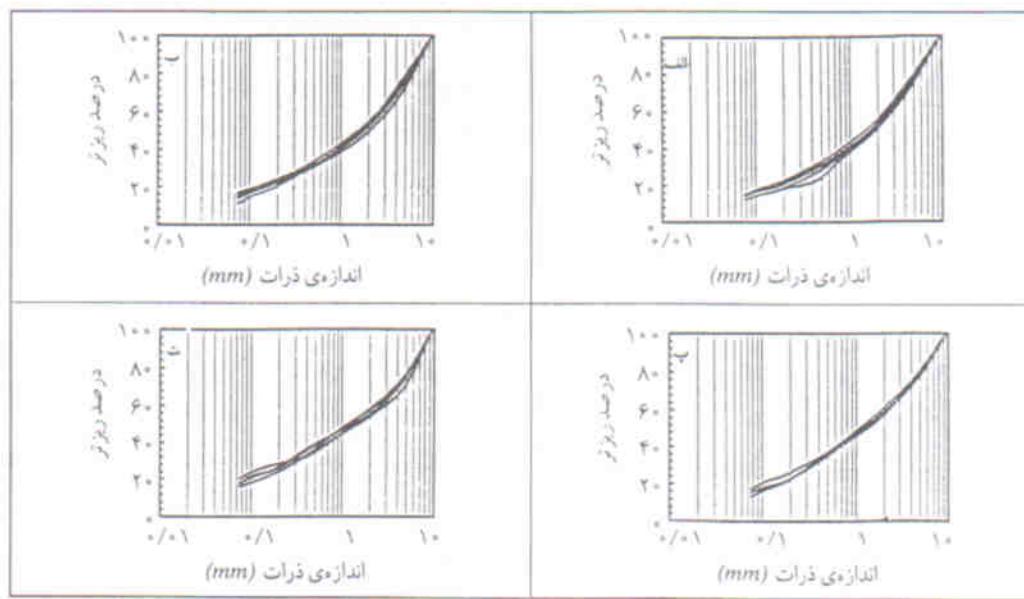
مطالعات محلی

وقوع پدیده‌ی روانگرایی در مناطق لرزه‌خیز و خاک‌های ماسه‌بی اشیاع محتمل است. با بررسی‌های به عمل آمده در شهر تهران، وجود لایه‌های ماسه‌بی اشیاع در بعضی از مناطق جنوب تهران مورد انتظار است. مطالعات انجام شده براساس وجود مناطق دارای خاک‌های ماسه‌بی و نیز سطح آب زیرزمینی نسبتاً بالا انجام شده است. با بررسی وضعیت ژئوتکنیکی و لایه‌بندی^{۱۲۱} آبرفت‌های مرکزی و جنوب غربی تهران، وجود مصالح ماسه‌بی در این منطقه تأیید شد.^{۱۲۲} در شمال این منطقه، مخلوط آبرفت درشت دانه GW، GM، GP وجود دارد که با حرکت به سمت جنوب، اندازه‌ی دانه‌ها کوچک‌تر شده و مصالح به SW و SM تبدیل می‌شوند. این لایه موسوم به «لایه‌ی انتقالی ماسه‌بی» است و به سمت غرب تهران گسترش می‌یابد. امکان وقوع روانگرایی نیز برای این لایه مطرح است. پس از لایه‌ی انتقالی ماسه‌بی، لایه‌ی ریزدانه مشکل از CL و ML وجود دارد که با حرکت به سمت جنوب گسترش می‌یابد.

وضعیت آب زیرزمینی منطقه‌ی جنوب غربی تهران به علت کمبود، پراکندگی و عدم تطابق اطلاعات موجود درباره تراز آب زیرزمینی این منطقه تا حد زیادی نامشخص است. این اطلاعات شامل نقشه‌ی آب‌های زیرزمینی تهران^{۱۲۳} و اطلاعات موجود در

شکل ۱. ناحیه‌بندی منطقه‌ی مورد مطالعه و محل حفر گمانه‌ها [۱۳، ۱۴]

شکل ۲. منحنی‌های دانه‌بندی مربوط به گروه‌های مختلف مصالح مورد آزمایش.

جدول ۱. مشخصات مصالح و آزمایش‌های انجام شده برای گروه الف

گمانه (m)	عمق (m)	تراکم نسبی D_r	تشن تعیینی $\sigma_r(MPa)$	نسبت تخلخل حداقل e_{min}	نسبت تخلخل حداکثر e_{max}	چگالی ویژه G_s	نسبت تخلخل اولیه e_i
۴	۹	۴۴/۳	۰/۲۸۹	۰/۶۶۱	۱/۲۹۹	۲/۶۲۳	۱/۰۱۶
۴	۱۴	۶۱/۶	۰/۲۵۱	۰/۶۱۹	۱/۲۲۱	۲/۶۴۲	۰/۸۸۹
۶	۱۱	۲۴/۱	۰/۲۵۵	۰/۶۹۰	۱/۲۱۴	۲/۶۲۵	۱/۰۱
۶	۱۳	۲۵/۹	۰/۲۲۷	۰/۷۱۳	۱/۲۲۵	۲/۶۲۹	۱/۱۶۶

جدول ۲. مشخصات مصالح و آزمایش‌های انجام شده برای گروه ب

گمانه (m)	عمق (m)	تراکم نسبی D_r	تشن تعیینی $\sigma_r(MPa)$	نسبت تخلخل حداقل e_{min}	نسبت تخلخل حداکثر e_{max}	چگالی ویژه G_s	نسبت تخلخل اولیه e_i
۳	۵	۶۹/۶	۰/۲۷۹	۰/۴۷۳	۱/۱۳۸	۲/۶۴۳	۰/۶۷۵
۳	۱۷	۴۴/۹	۰/۲۹۶	۰/۴۲۲	۱/۱۷۳	۲/۶۴۱	۰/۸۳۶
۸	۱۸	۵۰/۱	۰/۳۱۰	۰/۵۸۵	۱/۰۹۱	۲/۵۹۶	۰/۸۳۷
۹	۱۱	۳۷/۵	۰/۲۶۲	۰/۴۸۹	۱/۰۶۴	۲/۵۷۸	۰/۸۴۸
۹	۱۳	۵۹/۷	۰/۲۴۴	۰/۵۰۸	۱/۰۵۱	۲/۵۹۲	۰/۷۷۷

جدول ۳. مشخصات مصالح و آزمایش‌های انجام شده برای گروه ب

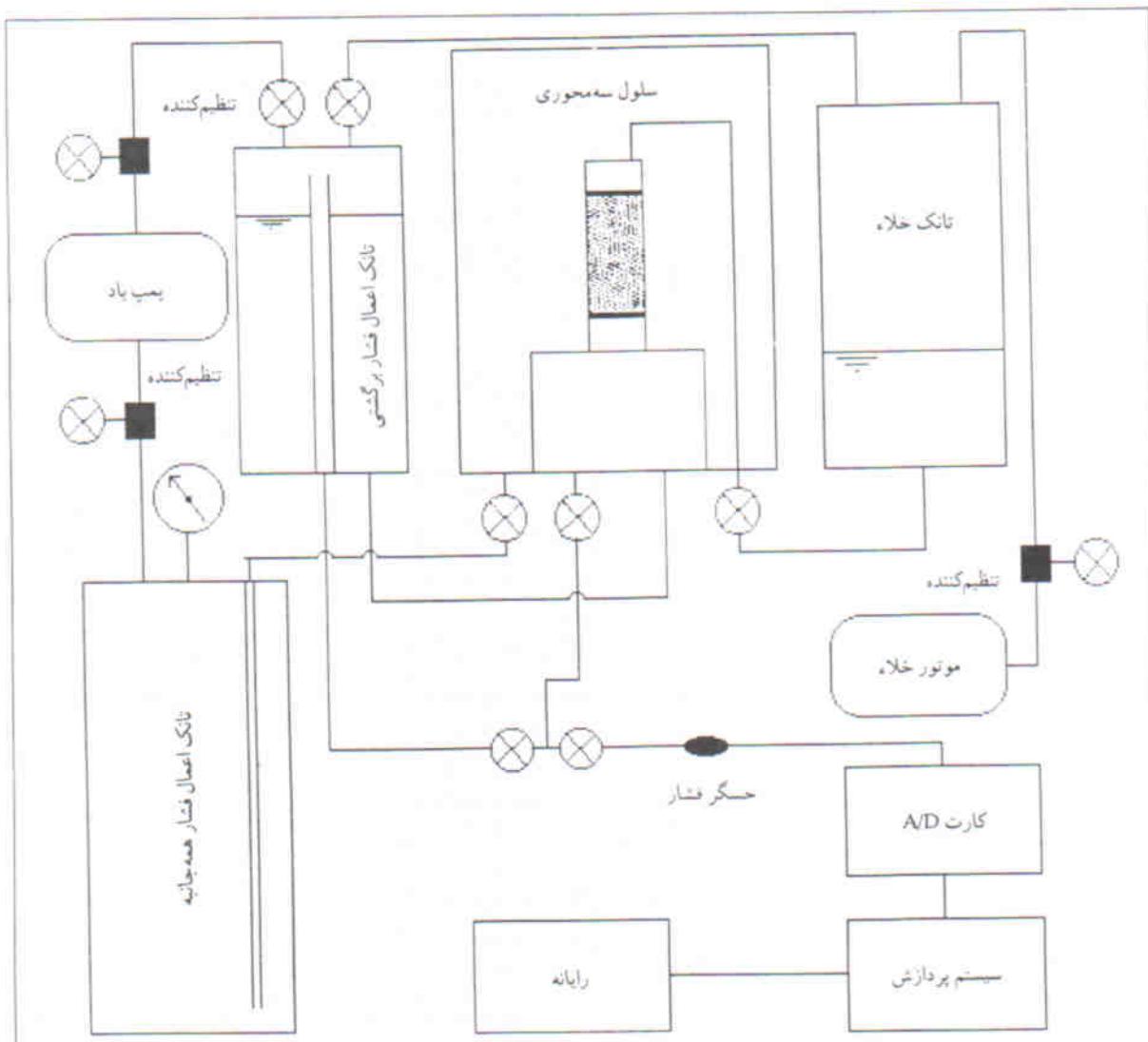
گمانه (m)	عمق (m)	تراکم نسبی D_r	تشن تعیینی $\sigma_r(MPa)$	نسبت تخلخل حداقل e_{min}	نسبت تخلخل حداکثر e_{max}	چگالی ویژه G_s	نسبت تخلخل اولیه e_i
۱	۷	۴۲/۱	۰/۲۸۹	۰/۶۱۲	۱/۱۲۲	۲/۶۲۲	۰/۹۰۹
۴	۵	۶۹/۸	۰/۲۷۸	۰/۶۵۹	۱/۲۲۸	۲/۶۲۶	۰/۸۶۱
۷	۱۵	۳۸/۱	۰/۲۶۹	۰/۶۲۷	۱/۲۷۸	۲/۶۱۶	۱/۰۳۰

جدول ۴. مشخصات مصالح و آزمایش‌های انجام شده برای گروه ت

گمانه (m)	عمق (m)	تراکم نسبی D_r	تشن تعیینی $\sigma_r(MPa)$	نسبت تخلخل حداقل e_{min}	نسبت تخلخل حداکثر e_{max}	چگالی ویژه G_s	نسبت تخلخل اولیه e_i
۸	۱۲	۳۹/۸	۰/۲۷۶	۰/۵۵۱	۱/۰۸۷	۲/۶۰۳	۰/۸۷۴
۸	۱۴	۱۹/۳	۰/۲۰۰	۰/۵۸۱	۱/۱۱۳	۲/۶۰۹	۱/۰۱۰
۸	۱۵	۲۸/۴	۰/۲۲۴	۰/۵۷۲	۱/۱۰۳	۲/۶۱۲	۰/۹۰۲
۸	۱۹	۶۰/۲	۰/۲۴۴	۰/۵۳۹	۱/۰۶۶	۲/۵۹۹	۰/۷۴۹

محاسبه شد.^[۱۴] این روش بر انتخاب مقدار اولیه‌ی برای تراکم در محل لایه، و تصحیح آن با توجه به عدد تغذیه استاندارد و سریار کنترل کرنش است. نمونه‌های مورد نظر به روش جایگزینی مرطوب^[۱۵] و در شش لایه تهیه شدند. در این روش هر لایه‌ی خاک تا حدود ۵٪ با آب مقطر مرطوب، و با چکش سبک و کوچکی تا حد مبتنی است.

روش انجام آزمایش‌ها آزمایش‌های انجام شده بر روی مصالح مورد نظر، از نوع نمونه در پنج تراز مختلف، و در هر تراز سه قرائت فطر

شکل ۳. سیستم دستگاه سه محوری و قسمت‌های جانبی آن.

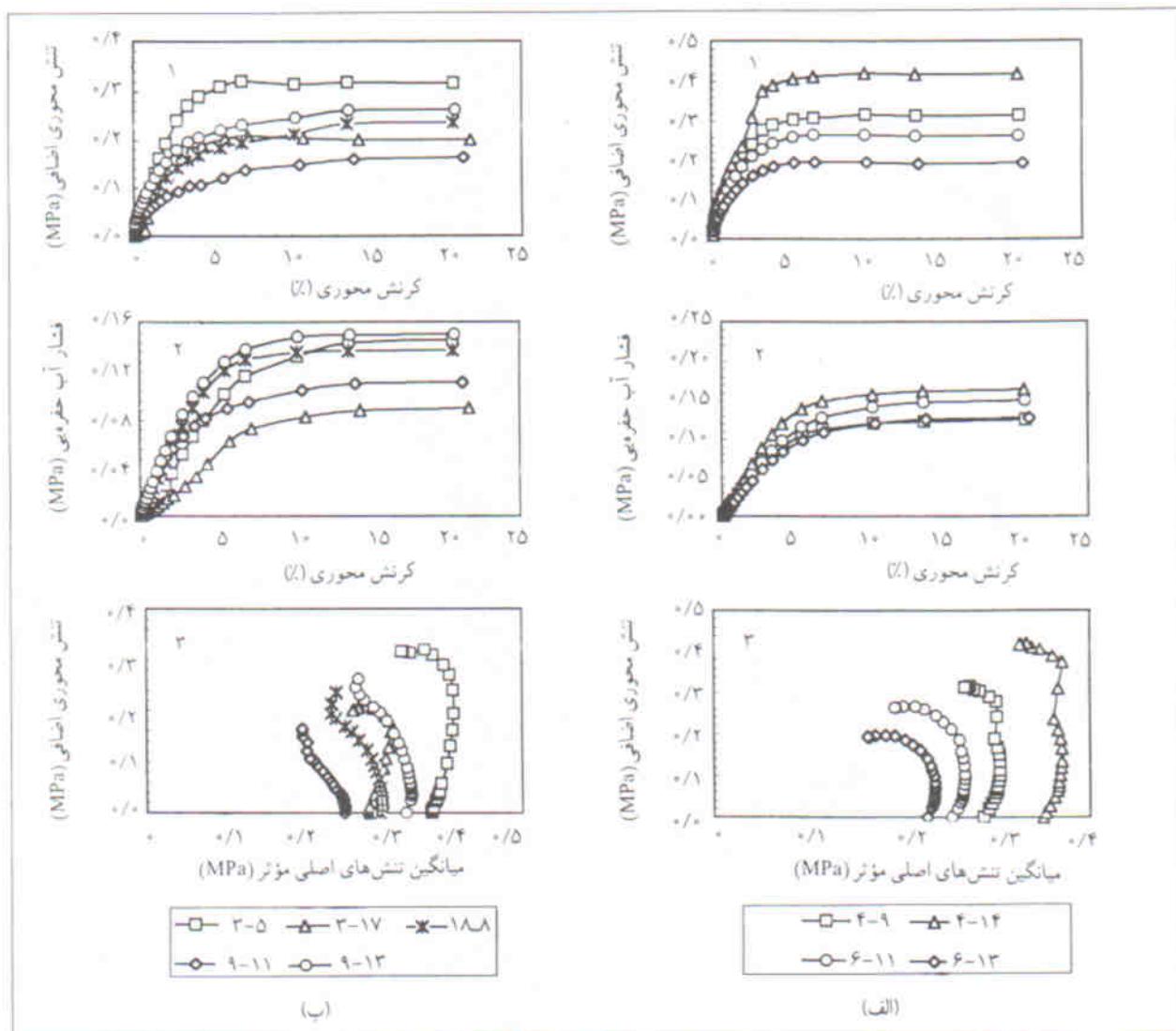
بعد از بازکردن شیر زهکشی تعیین شد، بارگذاری نمونه به صورت کنترل کرنش و با سرعت 4 mm/s میلی‌متر در دقیقه انجام شد. در این آزمایش‌ها ثبت نیرو و تغییر مکان توسط رینگ و گیج‌های مکانیکی، و ثبت فشار آب حفره‌یی به وسیله‌ی یک حسگر 10 MPa متصل به سیستم رایانه‌یی انجام شد. شکل ۳ سیستم دستگاه سه محوری و قسمت‌های جانبی مورد استفاده برای آزمایش‌ها را نشان می‌دهد.

مختلف و نیز قرائت ارتفاع نمونه در چهار جهت مختلف، ابعاد نمونه اندازه‌گیری شد. نمونه با استفاده از سیستم خلاء و افزایش تدریجی ارتفاع آب اشباع شد.

در این روش سرعت اشباع کم ولی مناسب است و مانع درهم‌ریختگی بافت اولیه‌ی نمونه می‌شود (این مرحله در حدود 60 s تا 90 s دارای طول انجامید). اشباع نهایی نمونه نیز با اعمال حداقل پس‌فشار به میزان 1 MPa انجام شد و تا رسیدن ضرب فشار حفره‌یی B به 96 MPa ادامه یافت. مرحله‌ی تحکیم نمونه، پس از مرحله‌ی اشباع، با اعمال فشار جانبی آغاز شد. حجم آب خروجی در مرحله‌ی تحکیم با استفاده از یک استوانه‌ی مدرج تعییه شده در محفظه‌ی اعمال فشار برگشتی، اندازه‌گیری شد. مرحله‌ی تحکیم در خاک‌های ماسه‌یی مورد آزمایش بین 60 s تا 120 s دارای طول انجامید و اتمام آن با عدم تغییر در فشار حفره‌یی در دو مرحله‌ی قبل و

نتایج آزمایش‌ها

نتایج آزمایش‌ها در شکل ۴ نشان داده شده است. در این شکل نمودارهای تنش-کرنش، فشار حفره‌یی-کرنش و مسیر تنش لایده‌های ماسه‌یی گمانه‌های مختلف مربوط به هر دسته از مصالح مورد آزمایش نشان داده شده است. از آنجاکه با افزایش تراکم نسبی نمونه‌ها، خصوصیات سخت‌شوندگی بیشتر می‌شود، در هر آزمایش

شکل ۴. نتایج آزمایش‌های سه‌محوری هر گروه از مصالح مورد آزمایش: ۱-تنش -کرنش؛ ۲-فشار حفره‌بی؛ -کرنش؛ ۳-مسیر تنش

کرنش محدوده‌ی افزایش سریع تنش در نمونه‌ها بین ۴ تا ۸٪ است. بررسی تنش همه‌جانبه‌ی هر لایه ملاحظه می‌شود که مقدار این کرنش با افزایش تراکم نسبی و تنش همه‌جانبه برای هر نمونه افزایش می‌یابد.^[۱۲] لازم به توضیح است که کرنش و قوع حالت پایدار بیش از ۱۵٪ است.

به منظور محاسبه‌ی مقاومت حالت پایدار از نتایج آزمایش‌های سه‌محوری از روابط زیر استفاده شد:^[۷]

$$S_{us} = q_s \cos \phi_s \quad (1)$$

$$\sin \phi_s = q_s / (\sigma_{\tau c} + q_s) = q_s / [(\sigma_{\tau c} - \Delta u_s) + q_s] \quad (2)$$

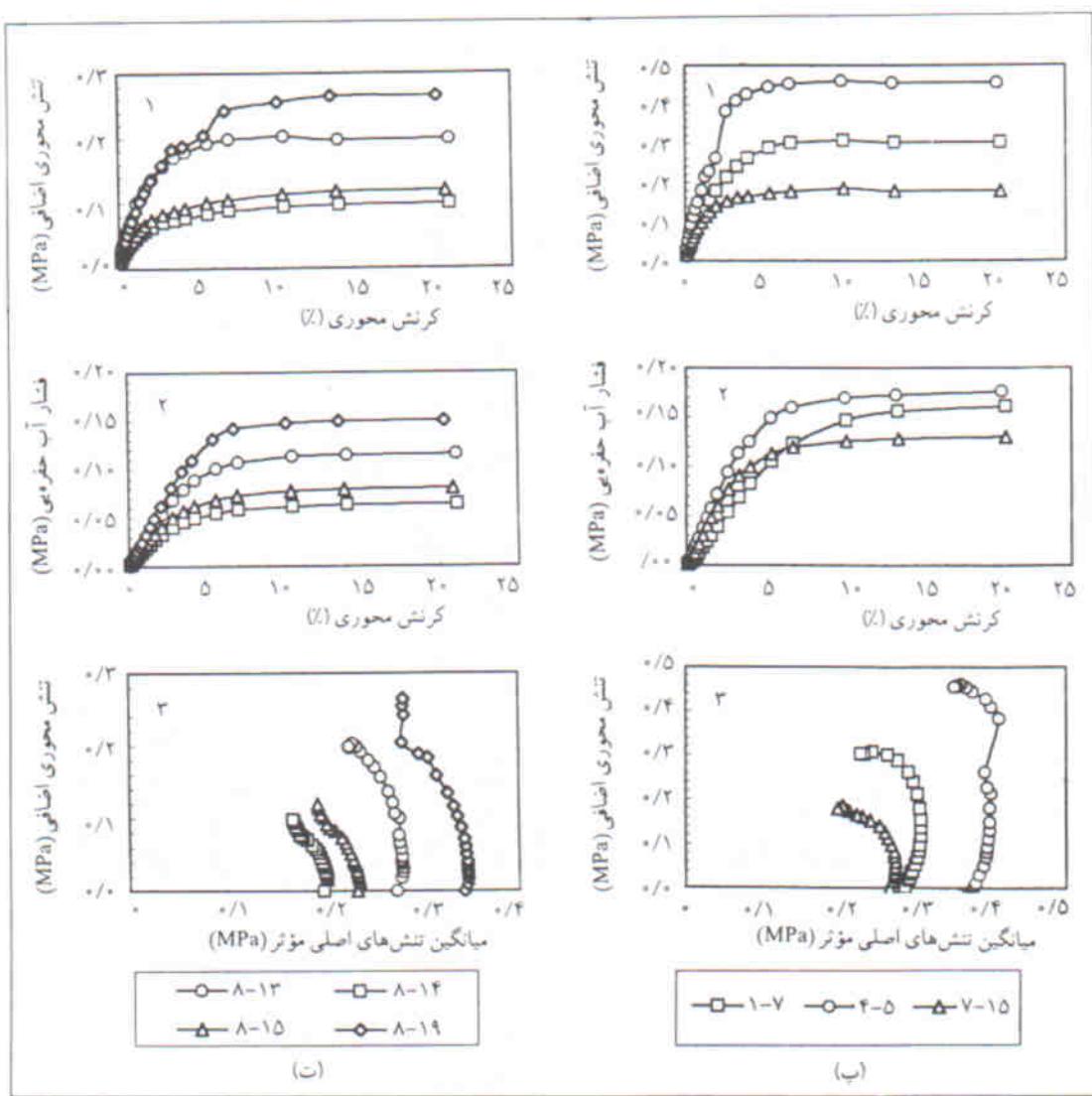
$$q_s = (\sigma_{\tau s} - \sigma_{\tau c}) / 2 \quad (3)$$

در این روابط $\sigma_{\tau s}$ - $\sigma_{\tau c}$ تفاصل تنش‌های اصلی در حالت پایدار، $\sigma_{\tau c}$ تنش اصلی مؤثر حداقل در حالت پایدار، Δu_s فشار حفره‌بی حالت پایدار و ϕ زاویه‌ی اصطکاک داخلی خاک ماسه‌بی در

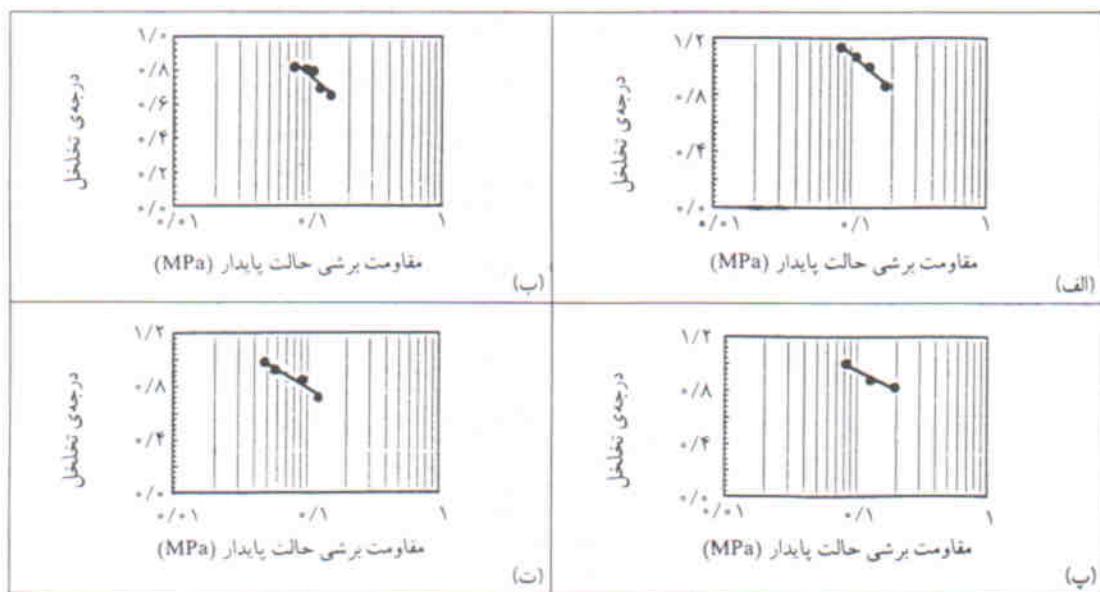
تنش همه‌جانبه افزوده می‌شود. زیرا از دیدار تنش همه‌جانبه عاملی است برای افزایش رفتار نرم‌شونده و دستیابی به حالت پایدار در نمونه.^[۹] این ترتیب با ثبت مقاومت نمونه در شرایط حالت پایدار و عدم بروز حالت سخت‌شونده و نیز افزایش ممتد تنش در نمونه امکان ارزیابی دقیق مقاومت حالت پایدار در هر آزمایش پذید آمد.

تحلیل نتایج

بررسی منحنی‌های تنش - کرنش مصالح مورد آزمایش (شکل ۴)، نشان‌دهنده‌ی افزایش سریع مقاومت بر شی در کرنش‌های پایین است. پس از آن تغییرات تنش به صورت کاهش یا افزایش اندک ادامه می‌یابد و در کرنش‌های بالا در حد مقاومت حالت پایدار ثابت می‌شود. کاهش اندک مقاومت، قبل از ثبت آن در حد پایدار، به علت تیزگوشگی ریزدانه‌های موجود در خاک ماسه‌بی است.^[۹] میزان

شکل ۴ (ادامه). نتایج آزمایش‌های سدمواری هر گروه از مصالح مورد آزمایش: ۱- تنش - کرنش؛ ۲- فشار حفره‌یی - کرنش؛ ۳- مییر تنش.

شکل ۵. خطوط حالت پایدار برای هر گروه از خاک‌های ماسه‌یی مورد آزمایش.

جدول ۵ تعیین استعداد وقوع روانگرایی در گروه الف مصالح مورد آزمایش

گمانه (m)	عمر (m)	نسبت تخلخل نهایی e_f	مقاومت اصلاح شده $S_{us}(MPa)$	مقاطوت اصلاح شده $S'_{us}(MPa)$	تشکل روبار $\sigma_v(MPa)$	تشکل روبار اعمالی $\tau_{max}(MPa)$	ضریب اطمینان F.S.
۴	۹	+/۰.۹۹۴	+/۱۳۶۸۲	+/۱۱۵۸۸	+/۱۶۳۸	+/۰.۵۱۹۴	۲/۲۲
۴	۱۴	+/۰.۸۵۸	+/۱۷۷۶۲	—	+/۲۵۲۴	+/۰.۶۷۳۶	—
۶	۱۱	+/۰.۶۶	+/۰.۹۴۵	+/۰.۹۳۸۷	+/۱۹۴۸	+/۰.۵۹۳۸	۱/۵۸
۶	۱۳	+/۰.۱۳۲	+/۰.۸۳۶۹	—	+/۲۳۱۳	+/۰.۶۴۲۸	—

جدول ۶ تعیین استعداد وقوع روانگرایی در گروه ب مصالح مورد آزمایش

گمانه (m)	عمر (m)	نسبت تخلخل نهایی e_f	مقاومت اصلاح شده $S_{us}(MPa)$	مقاومت اصلاح شده $S'_{us}(MPa)$	تشکل روبار $\sigma_v(MPa)$	تشکل روبار اعمالی $\tau_{max}(MPa)$	ضریب اطمینان F.S.
۳	۵	+/۰.۶۴۹	+/۱۴۴۹۳	—	+/۱۷۵۸	+/۰.۵۵۷۵	—
۳	۱۷	+/۰.۸۰۵	+/۰.۹۴۷۱	—	+/۲۳۴۷	+/۰.۷۹۵۴	—
۸	۱۸	+/۰.۷۹۲	+/۰.۹۹۱	—	+/۲۲۳۶	+/۰.۷۲۹۵	—
۹	۱۱	+/۰.۸۱۴	+/۰.۷۶۷۴	+/۰.۷۵۰۷	+/۲۰۱۶	+/۰.۶۱۴۶	۱/۲۲
۹	۱۲	+/۰.۶۹۱	+/۰.۱۲۰۰۴	—	+/۲۴۴۵	+/۰.۴۴۱۷	—

جدول ۷ تعیین استعداد وقوع روانگرایی در گروه ب مصالح مورد آزمایش

گمانه (m)	عمر (m)	نسبت تخلخل نهایی e_f	مقاومت اصلاح شده $S_{us}(MPa)$	مقاومت اصلاح شده $S'_{us}(MPa)$	تشکل روبار $\sigma_v(MPa)$	تشکل روبار اعمالی $\tau_{max}(MPa)$	ضریب اطمینان F.S.
۱	۷	+/۰.۸۷۷	+/۱۲۷۲۲	—	+/۱۲۶	+/۰.۴۴۵۱	—
۴	۵	+/۰.۸۲۱	+/۰.۹۴۷۸	—	+/۰.۹۲۵	+/۰.۳۱۱۱	—
۷	۱۵	+/۰.۰۱	+/۰.۸۴۱۹	+/۰.۶۵۵۶	+/۲۷۲۵	+/۰.۶۹۳۱	+/۹۰

جدول ۸ تعیین استعداد وقوع روانگرایی در گروه ت مصالح مورد آزمایش

گمانه (m)	عمر (m)	نسبت تخلخل نهایی e_f	مقاومت اصلاح شده $S_{us}(MPa)$	مقاومت اصلاح شده $S'_{us}(MPa)$	تشکل روبار $\sigma_v(MPa)$	تشکل روبار اعمالی $\tau_{max}(MPa)$	ضریب اطمینان F.S.
۸	۱۳	+/۰.۸۴۶	+/۰.۹۷۳۹	+/۰.۷۱۵۸	+/۲۲۱۲	+/۰.۴۱۴۸	۱/۱۶
۸	۱۴	+/۰.۹۷۹	+/۰.۴۷۲۷	—	+/۲۴۴۴	+/۰.۴۵۱۹	—
۸	۱۵	+/۰.۹۲۱	+/۰.۵۷۲۲	—	+/۲۶۷۶	+/۰.۶۷۸۲	—
۸	۱۹	+/۰.۷۱۷	+/۰.۱۲۱۰۵	—	+/۳۴۲	+/۰.۷۰۵۱	—

حالات پایدار است. مقدار متوسط زاویه ای اصطکاک داخلی مصالح ماسه بی مورد آزمایش در چهار دسته به ترتیب ۲۵، ۴۱، ۳۵، ۳۷ و ۴۱ درجه است. مقدار مقاومت حالت پایدار برای هر لایه در ستون سوم جدول های ۵ تا ۸ نشان داده شده است. بررسی این مقادیر نشان می دهد که مقاومت حالت پایدار با افزایش تراکم نسبی و تنش همه جانبه افزایش می یابد. این موضوع تأیید کننده نظر پولوس در مورد مقاومت حالت پایدار به عنوان تابعی مستقیم از نسبت تخلخل خاک ماسه بی است.^[۷] این موضوع در مورد فشار حفره بی صدق نمی کند و در همه حالت های فشار حفره بی با افزایش تنش همه جانبه و تراکم نسبی افزایش نمی یابد. مرز حالت پایدار در روش گیس و هولتز^[۱۲] و رجوع به مرز حالت پایدار نمونه های

که در این مناطق حفاری و مورد بهره برداری قرار گرفته است، عدم کارکرد مداوم این چاههای موجب بالا آمدن سطح آب و امکان بروز روانگرایی در لایه های دیگر خواهد شد. لازم به ذکر است که به دلیل عدم دسترسی به لایه های با دانه بندی مشابه در خاک های ماسه بی گمانه های نواحی پسنج و دهم، امکان بررسی و قرع روانگرایی با استفاده از روش حالت پایدار در این دو گمانه به وجود نیامد.

نتیجه گیری

مشخصات حالت پایدار خاک های بخشی از جنوب غربی تهران، و ارزیابی استعداد روانگرایی در این خاک ها با استفاده از روش های آزمایشگاهی در ۱۰ ناحیه با ابعاد 50×50 متر بررسی شد و از این مطالعات نتایج زیر حاصل شد:

۱. افزایش تنش همه جانبه در آزمایش سده محوری بر روی خاک های ماسه بی، موجب کاهش رفتار سخت شوندگی ناشی از افزایش تراکم نسبی شده، منجر به تثبیت مقاومت در حد پایدار می شود.

۲. وزنگی تنش - کرنش مصالح ماسه بی مورد آزمایش نشانگر افزایش سریع مقاومت نمونه در کرنش های پایین است. پس از آن تغیرات تنش به صورت کاهش یا افزایش خفیف ادامه می پاید و در کرنش های بالا در حد مقاومت حالت پایدار ثابت می ماند. حد کرنش متناظر با افزایش سریع تنش در نمونه هایین ۴ تا ۸٪ است.

۳. مقاومت خاک ماسه بی در حالت پایدار تابعی مستقیم از نسبت تخلخل آن است.

۴. حالت پایدار تغییر شکل در مصالح مورد آزمایش، در کرنش های بیش از ۱۵٪ رخ می دهد.

۵. کرنش محدوده ای افزایش سریع تنش با افزایش تراکم نسبی و تنش همه جانبه زیاد می شود.

۶. براساس آزمایش های انجام شده، از نظر مقاومتی، استعداد روانگرایی در ناحیه های هفتم، هشتم و نهم وجود دارد ولی با توجه به سطوح آب زیرزمینی اندازه گیری شده در گمانه ها در شرایط حاضر فقط امکان بروز روانگرایی در عمق ۱۵ متری از گمانه های هفتم وجود دارد.

۷. ضرایب اطمینان بالای به دست آمده برای گمانه های اول تا چهارم (مربوط به تراکم های پایین)، نشانگر عدم وجود روانگرایی در این مناطق است.

۸. در صورت عدم رعایت اصول زهکشی آب به وسیله حفر چاهه های عمیق در مناطق مختلف، امکان بالا آمدن سطح آب و قرع روانگرایی در مناطق دیگر نیز وجود خواهد داشت.

دست نخورده تعیین شد. این مقادیر در ستون چهارم جدول های ۵ تا ۸ آمده است. از آنجا که تعدادی از آزمایش های سده محوری بر روی مصالح مورد نظر تنها برای تعیین مرز حالت پایدار در محدوده های مناسبی از نسبت تخلخل انجام شده اند، و تراکم نسبی آنها با تراکم نسبی محل متفاوت است، مقاومت اصلاح شده ای آنها تعیین و ثبت نشده است برای ارزیابی روانگرایی و محاسبه ای تنش بر بشی ناشی از زلزله، از روش ساده سید و ادریس (۱۹۷۱) استفاده شد.

براساس این روش مقدار تنش بر بشی به وجود آمده در لایه های ماسه بی مختلف بر اثر زلزله بی با شتاب بیشینه (a_{max}) از فرمول زیر قابل محاسبه است. برای تعیین تنش های بر بشی، از شتاب $g/350$ استفاده شده است.

$$(4) \quad \tau_{max} = r_s \sigma_v (a_{max}/g)$$

تش های بر بشی محاسبه شده، در ستون ششم جدول های ۵ تا ۸ نشان داده شده است. با در دست داشتن این مقادیر، از تقسیم مقاومت بر بشی حالت پایدار اصلاح شده به تنش بر بشی اعمالی، ضریب اطمینان در برابر روانگرایی محاسبه شد. در روش ارائه شده توسط پولوس (۱۹۸۵) حداقل ضریب اطمینان لازم برای ییشگیری از وقوع روانگرایی با فرض اطلاع دقیق از مقدار نسبت تخلخل در محل برابر ۱/۱ نوشیه شده است.^[۷] تعیین دقیق مقدار نسبت تخلخل با در دست داشتن نمونه های دست نخورده از خاک محل مورد نظر ممکن است. بنابراین به دلیل عدم دسترسی به نمونه های دست نخورده، استفاده از ضریب اطمینان بالاتر منطقی به نظر می رسد.

براساس تجزیه و تحلیل های به عمل آمده در گروه های مختلف از مصالح مورد آزمایش، ضرایب اطمینان در عمق ۱۵ متری از گمانه های هفتم ۹۵/۰، در عمق ۱۳ متری از گمانه های هشتم ۱/۱۶ و در عمق ۱۱ متری از گمانه های نهم ۱/۲۲ به دست آمده است. بنابراین از لحاظ مقاومت حالت پایدار، امکان وقوع روانگرایی در این سه گمانه وجود دارد. ضرایب اطمینان محاسبه شده برای گمانه های تابعه های اول تا چهارم، حتی در نمونه های ساخته شده با تراکم پایین، بسیار بالاست. این موضوع نشان دهنده مقاومت بالای خاک این گمانه ها و عدم امکان وقوع روانگرایی در این خاک هاست. ضمن آن که در این چهار تابعه تا عمق ۲۰ متری به سطح آب زیرزمینی برخورد نشد.

براساس حفاری های انجام شده سطح آب در گمانه های هفتم در عمق ۱۵ متری، در گمانه های هشتم در عمق ۱۶ متری و در گمانه های نهم در عمقی بیش از ۲۰ متر واقع است. بنابراین تحت شرایط موجود در محل، فقط در لایه می موجود در عمق ۱۵ متری از گمانه های هفتم امکان وقوع روانگرایی وجود خواهد داشت. البته، پایین بودن سطح آب زیرزمینی در این نواحی به علت کارکرد مستمر چاهه های عمیقی است

پانوشت‌ها

5. Castro, G. "Liquefaction and cyclic mobility of saturated sands", *Journal of GT, ASCE*, **101**(6), pp. 551-569 (1975).
6. Polous, S.J., "The steady state of deformation", *Journal of GT, ASCE*, **107**(GT5) pp. 553-562 (1981).
7. Polous, S.J., Castro, G., France, J.W. "Liquefaction evaluation procedure", *Journal of GT, ASCE*, **111**(6), pp. 772-791 (1985).
8. Ishihara, K. "Liquefaction and flow failure during earthquakes", *Geotechnique*, **43**(3) pp. 351-415 (1993).
۹. حائری، سید محسن، بتری، سید شهاب الدین. «آثر میزان و شکل ریزدانه‌ها بر رفتار حالت پایدار خاکهای ماسه‌ای اشیاع»، چهارمین کنفرانس بین‌المللی عمران، دانشگاه صنعتی شریف، صفحات ۴۵ تا ۵۲ (۱۳۷۶).
۱۰. قاسمی، ا. «ارزیابی پتانسیل روانگرایی در بخش مرکزی جنوب تهران»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد بخش زمین‌شناسی، دانشگاه شهید بهشتی (۱۳۷۶).
۱۱. نقشه آهای زیرزمینی جنوب تهران، تهیه شده توسط سازمان آب منطقه‌ای تهران، امور تأمین آب (۱۳۷۲).
۱۲. معماریان، ح. «زمین‌شناسی و ژئوتکنیک»، تهران: انتشارات دانشگاه تهران، ص. ۲۵۱ (۱۳۷۴).
۱۳. حمیدی، امیر. «ارزیابی پتانسیل روانگرایی در آبرفت‌های ماسه‌ای بخشی از جنوب تهران با استفاده از روش حالت پایدار»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد مهندسی ژئوتکنیک، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه صنعتی شریف (۱۳۷۸).
14. Gibbs, H.J., Holtz, W.G. "Research on determining the density of sands by spoon penetrating testing", *Proc. Fourth Inter. Conf. on Soil Mechanics and Foundation Engineering*, London, (1957).
15. Seed, H.B., Idriss, I.M. "Simplified procedure for evaluating the soil liquefaction potential", *ASCE*, **97**(SM6) pp. 1249-1273 (1971).
1. steady state
2. borehole
3. grading
4. porosity
5. Atterberg limit
6. liquefaction
7. consolidated undrained triaxial test
8. cyclic mobility
9. flow failure
10. stratification
11. تهیه شده توسط سازمان آب منطقه‌ای تهران.
12. wet tamping
۱۳. آزمایش‌های بروی نمونه‌های با قطر ۳۸ میلی‌متر (۱/۵ اینچ) و ارتفاع ۷۶ میلی‌متر (۳ اینچ) انجام شدند.
14. sensor

منابع

۱. حائری، سید محسن، شیرازی، علی. «اریز پنهان‌بندی جنوب غربی تهران در برابر روانگرایی»، پنجمین کنفرانس بین‌المللی مهندسی عمران، متهد (۱۳۷۹).
2. Casagrande, A. "Characteristics of cohesionless soil affecting the stability of slopes and earth fills", *Journal of the Boston Society of Civil Eng.*, pp. 13-32 (January, 1936).
3. Roscoe, K.H., Schofield, A.N., and Worth, C.P. "On yielding of Soils", *Geotechnique*, **8**(1), pp. 22-53 (1958).
4. Seed, H.B., Lee, K.L. "Liquefaction of Saturated Sands During Cyclic Loading", *Journal of SM.. ASCE*, **92**(SM6), pp. 105-134 (1966).